

Ikt.sz.: IUB-40/22-2/2015.

IUB-5/2015. sz. ülés
(IUB-27/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Igazságügyi bizottságának**
2015. március 30-án, hétfőn, 11 óra 2 perckor
az Országház Nagy Imre-tanácstermében
(főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	4
<i>Az ülés résztvevői</i>	5
<i>Az ülés megnyitása</i>	6
<i>Szavazás a napirend elfogadásáról</i>	6
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről</i>	6
<i>d) A február 23-a nemzeti gyásznappá nyilvánításáról szóló H/3493. számú határozati javaslat</i>	6
<i>Szabó Tímea szóbeli kiegészítése</i>	6
<i>Hozzászólások</i>	7
<i>Szabó Tímea válasza</i>	10
<i>Szavazás a tárgysorozatba vételről</i>	11
<i>a) Az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer alapjainak megteremtése érdekében Magyarország Alaptörvényének hatodik módosítása címmel benyújtott T/3471. számú törvényjavaslat</i>	11
<i>Korózs Lajos szóbeli kiegészítése</i>	11
<i>Hozzászólások</i>	12
<i>Korózs Lajos válasza</i>	13
<i>Szavazás a tárgysorozatba vételről</i>	13
<i>b) A vállalkozások adminisztrációs terheinek csökkentése érdekében egyes törvényeknek a behajtási költségátalánnyal kapcsolatos módosításáról szóló T/3536. számú törvényjavaslat</i>	14
<i>Heringes Anita szóbeli kiegészítése</i>	14
<i>Hozzászólások</i>	15
<i>Heringes Anita válasza</i>	16
<i>Szavazás a tárgysorozatba vételről</i>	16
<i>c) Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosítása a vizsgálóbizottságok létrehozhatóságának racionalizálásáról szóló T/3541. számú törvényjavaslat</i>	16
<i>Dr. Gyüre Csaba szóbeli kiegészítése</i>	16
<i>Hozzászólások</i>	17
<i>Dr. Gyüre Csaba válasza</i>	18
<i>Szavazás a tárgysorozatba vételről</i>	19

Tájékoztató az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek végrehajtásáról és a kormányképviselő tevékenységéről (2013. és 2014. évi)	
(A 23/2007. (III.20.) OGY határozat 2. pontja alapján)	19
<i>Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése</i>	19
<i>Hozzászólások, reflexiók</i>	21
<i>Válaszok, reflexiók</i>	27
<i>Szavazás a tájékoztatók elfogadásáról</i>	30
Az ülés berekesztése	30

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek végrehajtásáról és a kormányképviselet tevékenységéről (2013. és 2014. évi)
(A 23/2007. (III.20.) OGY határozat 2. pontja alapján)
2. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:
  - a) Az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer alapjainak megteremtése érdekében Magyarország Alaptörvényének hatodik módosítása címmel benyújtott törvényjavaslat (T/3471. szám)
(Tóbiás József, dr. Harangozó Tamás Attila, Lukács Zoltán, Gúr Nándor, Korózs Lajos, Szabó Sándor, Gögös Zoltán, Hiszékeny Dezső, Horváth Imre, Bangóné Borbély Ildikó, Heringes Anita, Demeter Márta, dr. Józsa István, Harangozó Gábor István, Velez Árpád, Kiss László (MSZP) képviselők önálló indítványa)
  - b) A vállalkozások adminisztrációs terheinek csökkentése érdekében egyes törvényeknek a behajtási költségátalánnyal kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3536. szám)
(Dr. Tóth Bertalan, Heringes Anita (MSZP) képviselők önálló indítványa)
  - c) Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosítása a vizsgálóbizottságok létrehozhatóságának racionalizálásáról szóló törvényjavaslat (T/3541. szám)
(Vona Gábor, Z. Kárpát Dániel, Novák Előd, dr. Staudt Gábor, dr. Gyüre Csaba (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
  - d) A február 23-a nemzeti gyásznappá nyilvánításáról szóló határozati javaslat (H/3493. szám)
(Szabó Tímea (független) képviselő önálló indítványa)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Rubovszky György** (KDNP), a bizottság elnöke, valamint
Dr. Papcsák Ferenc (Fidesz), a bizottság alelnöke

Budai Gyula (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Vitányi István (Fidesz), a bizottság alelnöke
Demeter Zoltán (Fidesz)
Varga József (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Vigh László (Fidesz)
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)
Teleki László (MSZP)
Apáti István (Jobbik)
Szávay István (Jobbik)
Kész Zoltán (független)

A bizottság titkársága részéről

Kubovicsné dr. Borbély Anett, a bizottság főtanácsadója
Dr. Nagy Zoltán, a bizottság tanácsadója

Meghívottak

Hozzászólók

Szabó Tímea (független) országgyűlési képviselő
Korózs Lajos (MSZP) országgyűlési képviselő
Heringes Anita (MSZP) országgyűlési képviselő
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik) országgyűlési képviselő
Dr. Répássy Róbert államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Berke Barna államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 2 perc)

Az ülés megnyitása

DR. RUBOVSKY GYÖRGY (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a bizottság megjelent tagjait és a munkatársakat, valamint a megjelent érdeklődőket és mindenkit, aki figyeli a munkánkat.

Engedjék meg, hogy először is Kész Zoltán urat köszöntsem mint a bizottság új tagját.

Tisztelt Bizottság! Az első a napirenddel kapcsolatos határozathozatal. Engem többen megkerestek, és azt kérték tőlem, hogy ha lehet, cseréljük meg a napirendi sorokat, nevezetesen a tárgysorozatba vételekről tárgyaljon először a bizottság, és ezt követően kerüljön sor a tájékoztatást meghallgatására és megvitatására. Én ebben a kérdésben teljesen nyitott vagyok, kíváncsi vagyok a bizottság véleményére. Kérem, nyilatkozzanak, támogatjuk-e vagy sem ezt a sorrendcserét, még mielőtt szavaznánk erről a dologról. Alelnök úr?

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Elnök úr és tisztelt bizottság tagok, azt gondolom, ennek semmi akadálya nincs a mi részünkről. *(Apáti István: Támogatjuk. - Dr. Bárándy Gergely: Rendben van.)*

ELNÖK: Jó. Elnézést kérek az államtitkár uraktól, ez egy tízperces késés lesz a sorrendben.

Szavazás a napirend elfogadásáról

Akkor tehát először is az írásban megküldött napirendet azzal teszem föl szavazásra, hogy megcserélődnek a pontok: először kerülne sor a 2. napirendi pontra, s ráadásul még itt is egy furcsa kérésem van. Szabó Timea képviselő asszony kérte, hogy neki bizottsági elfoglaltsága miatt mennie kellene, ezért az az indítványom, hogy a 2. pontot a d) alponttal kezdjük, majd következik az a), b), c), és ezt követően kerüljön sor az 1. napirendi pontra. Aki ezt elfogadja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Bizottság! A napirendet tehát így tárgyaljuk. Szabó Timeát kérem szépen az előterjesztői helyre.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

d) A február 23-a nemzeti gyásznappá nyilvánításáról szóló H/3493. számú határozati javaslat

Szabó Timea szóbeli kiegészítése

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm, elnök úr, és köszönöm a bizottsági tagoknak is a megértését. 11 órakor a Népjóléti bizottságba kell mennem, ezért kértém a cserét.

Idén hat éve annak, hogy február 23-án fegyveresek Tatárszentgyörgyön lelőttek egy 28 éves férfit és annak 5 éves kisfiát. A PM meggyőződése az, hogy ez nemcsak a cigányság, hanem az egész magyar társadalom ellen elkövetett borzalmas bűncselekmény volt, egy olyan tragédia, amelyről egyetlen magyar állampolgárnak sem szabad sem megfeledkeznie, sem szó nélkül elmenni mellette. A PM ezért azt kezdeményezi, hogy február 23-a inentől kezdve legyen a nemzeti gyász napja a tatárszentgyörgyi tragédiára emlékezve.

Meggyőződésünk az, hogy az elkövetők tette támadás volt a legalapvetőbb emberi értékek ellen, hazánk egésze ellen, amit mi, képviselők sem tűrhetünk szóltanul. Nem szabad erről elfeledkeznünk, évről évre rá kell világítanunk arra, hogy semmilyen erőszakot nem tűr tétlenül a magyar állam, mindenfajta típusú erőszak ellen, induljon az bárki ellen, a képviselők, a politikusok és az egész magyar társadalom egységesen képes fellépni. Ezért kezdeményezzük azt, hogy február 23-a legyen a nemzeti gyász napja. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. Apáti István képviselő úrnak adok szót.

Hozzászólások

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Asszony! Nem vitás, hogy borzasztó és minden normális ember által elítélendő, ami Tatárszentgyörgyön történt; ez nem is lehet vitás. Viszont ha már beadták ezt a javaslatot, akkor azt javaslom, azt kérem önöktől, hogy tartsunk erről egy átfogó vitát, nemcsak egyébként a cigányság sérelmére elkövetett sorozatgyilkosságról, illetőleg azok egyes történéseiről, cselekményeiről, hanem általában valamennyi erőszakos, életellenes, a társadalmat hosszú ideig jelentős mértékben felháborító bűncselekményről, mert azzal együtt, hogy teljesen igaza van abban, amit elmondott, ezzel nem is kívánok vitatkozni, de jelzem azt, hogy önmagában kirekesztésnek tartom azt, ha áldozat és áldozat között, áldozat és áldozat emléke között vagy emlékezés és emlékezés között az áldozat származása alapján teszünk különbséget. Az emberélet egyforma, teljesen mindegy, hogy milyen a bőrszíne, a származása a sértettnek, egyformán egyszeri és megismételhetetlen. Épp ezért a legszörnyűbb bűn minden bűnök felett az emberélet kioltása.

Ugyanakkor a teljesség igénye nélkül, csak példálózó jelleggel hadd említsek önnek néhány hasonlóan szörnyű bűncselekményt: a Szögi Lajos tanár úr sérelmére elkövetett bűncselekmény, a Marian Cozma és a veszprémi kézilabdázók sérelmére elkövetett bűncselekmény, vagy egyébként említhető itt a Szita Bence sérelmére elkövetett cselekmény; ez utóbbi talán azért egy - idézőjelben téve, és az idézőjelet mindenki többszörösen értse - „jó példa”, mert az elkövetők között volt többségi társadalomhoz tartozó és a legnagyobb hazai kisebbséghez tartozó személy is.

És egyébként itt nemcsak a megemlékezés, az emléknapi módját kellene megbeszelnünk, a radikális oldaltól a liberálisig, ha lehetséges egyáltalán, egy teljes politikai konszenzust létrehozni, hanem adott esetben a kártérítés kérdését is, amit viszont egységesen tudunk elképzelni. Tehát azt nem tudjuk elfogadni, bármilyen szörnyű is egy gyilkosságsorozat, ha csak és kizárólag egy eseménysorozatot emelünk ki, és oda juttatunk kártérítéseket; akkor valamennyi emberölés sértettjének vagy hozzátartozóinak a kártérítését, akár erkölcsi, érzelmi, akár jelentené ez az emléknapot, gyásznapot, bármilyen szintű megemlékezést vagy pénzben kifejezhető kártérítést, akkor ezt tekintsük egységes szempontnak, tekintsük egységes értékrendnek.

S megjegyzem, hogy egyéb kérdéseket is, rengeteget felvet, de most ami hirtelen még fontossági sorrendben eszembe jut, az nem más, mint egyébként az önök politikai formációja által is folyamatosan támadott jobbikos álláspont, nevezetesen az, hogy nemzetközi szerződések módosítása, akár azokból való részleges kilépés révén egy széles körű, szakmai és társadalmi és politikai vitát követően meg kell fontolni a halálbüntetés visszaállítását Magyarországon, csak és kizárólag az emberölés minősített eseteinek elkövetőivel szemben. Még mielőtt képviselő asszony a szívéhez kapna (*Szabó Timea: Már megtörtént.*), nem állam elleni

bűncselekmények vonatkozásában, hanem a köztörvényes bűnök közül is a legszörnyűbb, az emberölés minősített eseteinek az elkövetőivel szemben. S ha ezt az áldozatok és az elkövetők származásától függetlenül tesszük meg és tudunk ebben egy egységes konszenzust kialakítani, vagy akár csak az első blokkot illetően, amit az önök javaslata érint - lehet, hogy a halálbüntetéssel kicsit túlterjeszkedtem az önök javaslatán -, akkor tegyük rendbe ezt a kérdést! De ne támadja azzal a jobboldalról egy radikális jobboldali képviselő a liberálisokat, meg a liberálisok se viszonttámadjanak egy jobboldali képviselőt, hogy kiragadunk egy-egy részletet, egy-egy eseményt!

Úgyhogy én javaslom, hogy mindezen szempontokat figyelembe véve, térjünk erre a javaslatra vissza, akár egyébként a legközelebbi jövőben. Ne halogassuk ezt, ne odázzuk el, térjünk erre vissza, és akkor nyújtsunk be erre akár egy többpárti, egységes javaslatcsomagot! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy képviselő úr kért szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Én ugyanazt gondolom, mint úgy hiszem, ebben a teremben mindannyian, hogy emberélet és emberélet között nincs különbség, legyen az magyar ember, roma ember vagy bárki más, az élete mindenkinek ugyanannyit ér, és a legkiemeltebb érték, amit korábban az alkotmány, illetve ma az Alaptörvény elismer. Annak sem volnék híve, hogy válogassunk bizonyos brutális emberölési cselekmények között, és egyet-egyét kiemeljük, hogy az rosszabb volt, mint a többi.

Ami miatt ezt a javaslatot én mégis támogatni tudom, az egy elvi ok. Egy elvi ok, mégpedig az, hogy Magyarországon ennek előtte nagyon hosszú ideig és hála a Jóistennek azóta sem fordult elő olyan, hogy valakit, valakiket egész egyszerűen etnikai alapon lemészároljanak. Egy olyan gyűlölet-bűncselekménynek, olyan etnikai alapon történő, rossz értelemben vett kivégzésnek lehattunk a tanúi, ami példátlan a magyar legutóbbi három-négy évtized - vagy lehet, hogy még több is - történetében és történelmében. Azt gondolom, ez emeli jelentősebbé ezt az ügyet, mármint az elkövetők motivációja, mint az összes többit.

S még egyszer: én meg azt szeretném hangsúlyozni, egy másféle megközelítésből, hogy én sem teszek különbséget természetesen emberélet és emberélet között. Itt az a motiváció, az az utolsó aljas rasszista motiváció, ami alapján és ami miatt ezt a cselekményt elkövették, az indokolja azt, hogy ezt a cselekményt kiemelten kezeljük. Úgyhogy az MSZP támogatni fogja ezt a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Apáti képviselő úr kért ismét szót.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Nyomós oka van annak, hogy ismételten szót kértem. Az előbb egy nagyon fontos körülményt kifejejtettem. Javaslom, hogy akár vizsgálóbizottsági szinten vagy más egyéb fórum felhasználásával érdemes lenne továbbgöngyölíteni azokat a szálakat, ha már a konkrét bűncselekmény-sorozatnál tartunk, ami nemcsak engem érdekel személy szerint, de rettenetesen érdekel, hanem szerintem a közvéleményt és valamennyi normálisan gondolkodó parlamenti képviselőt - és nem Bárándy Gergőt támadom személyében, mert nem tartom semmilyen szinten felelősnek ilyen értelemben a 2006-10 közötti bűncselekmény-sorozatért; képviselő asszonyt meg főleg nem, akkor még nem is volt mandátuma -, hogy nézzük már meg, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy milyen titkosszolgálati háttére volt ezeknek a bűncselekményeknek! Azért ne felejtjük

el, hogy a Cs. István nevű elkövető, aki jogerősen tizenhárom év fegyházát kapott, a katonai titkosszolgálat, az egyik katonai titkosszolgálat beszervezett ügynöke volt. *(Szávay István megérkezik az ülésre.)* Eljutottunk odáig, hogy kimondtuk, illetve én a rendészeti bizottságnak nem voltam tagja, de kimondásra került az információim szerint, hogy a Kiss testvérpár - ugye, a fő elkövetők, akik tényleges életfogytiglant kaptak - szoros megfigyelés alatt állt évekig Debrecenben és Debrecen környékén, de különösebben semmi extrém dolgot nem követtek el, nem követtek el gyakorlatilag bűncselekményeket. És amikor a szolgálatok is tudták azt, de lehet, hogy ezt a Nemzetbiztonsági Hivatal is tudta, hogy nagyon komoly speciális lőfegyvereket és hozzá való éles lőszerket kezdenek beszerezni, akkor valamilyen rejtélyes okból kifolyólag ez a szoros megfigyelés leállt. Ehhez nem kell nemzetbiztonsági szakértőnek lenni meg jogásznak sem, elég egy egyszerű józan paraszti ész hozzá, hogy itt valami nagyon bűzlik, hiszen addig megfigyelnek valakit, amíg semmi komolyabbat nem csinálnak, majd amikor látható, hogy készülődnek valamire, akkor pedig leállítják ezt a megfigyelést; ez mindenfajta józan logikával ellenkezik. Akár az az érzése is lehet az egyszerű képviselőnek, hogy akár egy polgárháborús feszültségig, egy polgárháborús feszültség szításáig szerették volna elvinni az ügyet. S jelzem egyébként, hogy az utolsó, ha jól emlékszem, a kislétai támadást követően - ahol egy középkorú nő szintén belehalt, és majdnem a gyermeke is a támadásba - a mi környékünkön is, a szatmári térségben olyan állapotba került nagyon sok helyi cigány közösség - megjegyzem, nem teljesen alap nélkül, sőt nyilván jogosak voltak a félelmeik ezek után -, hogy önkéntes járőrözésbe kezdtek, gyakorlatilag önkényes igazoltatásba kezdtek, önkényesen kezdték leállítani az úton közlekedő autókat. És egyébként volt olyan, valóban hivatásos vadászember, aki csak a Jóisten gondviselésének köszönhetette azt, hogy nem vették észre, hogy hazafelé tartván egy vadászatból, egy sörétes puska van, szerencsére jól becsomagolva a csomagtartójában. Ő valóban hivatásos vadász mesterséget látott el, de ha a feltűzött, felhevült, gondolkodni képtelen állapotban lévő cigányság ottani képviselői ezt észrevették volna, valószínűleg meglincselik, és Szógi Lajos sorsára jut.

Attól tartok, hölgyeim és uraim, hogy ez volt a cél. És egy újabb támadás, már csak egy támadás kellett volna ahhoz, hogy Magyarország cigányság által sűrűn lakott részein polgárháborús szintű állapotok alakuljanak ki, és nem lett volna az a rendőrség meg honvédség, amely ezt uralni lett volna képes. Megjegyzem, hogy akkor, 2006-10 között balliberális kormánya volt Magyarországnak, a bűncselekmények elkövetésének időpontjában Gyurcsány Ferencnek hívták Magyarország miniszterelnökét. Talán őt és az akkori titkosszolgálatok vezetőit az eddiginél sokkal jobban meg kellene szorongatni, kérdőre kellene vonni, hogy ezek kiderüljenek. Ugyanis az a helyzet, hogy ha egyszer sikerült, sikerülhet másodszor is, sikerülhet harmadszor is. És megjegyzem, hogy ezt külföldi titkosszolgálatok is eljátszhatják, olyan külföldi titkosszolgálatok, akár szomszédos országbeliek, akár távolabbiak, akiknek adott politikai helyzetben vagy éppen egy nekik nem tetsző kormány megbuktatása érdekében komoly érdeke fűződhet ahhoz, hogy ilyen bűncselekményeket megszervezzenek és elkövessenek. Egy profi titkosszolgálatnak nem kell ehhez túl sok pénzt ráfordítani, nem kell ehhez különösebben keresni az erre kapható és erre alkalmas lelketlen embereket, lelketlen bűnözőket.

Úgyhogy én egy alapos és teljes körű kivizsgálást javasolnék, így talán teljesíthetnék ezt az egész kört. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Teleki képviselő úrnak adok szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Azt beszéltük meg Bárándy Gergő barátommal, képviselőtársammal, hogy ő fog ebben a kérdésben megszólalni, de néhány gondolatot én is szeretnék az ügy kapcsán mondani, mivel kialakult egy vita.

Mint ahogy sokan elmondták ma felszólalásukban, hogy minden erőszakos cselekményt el kell ítélni, magam is ezt vallom, és fontosnak is tartom, hogy a jog szigorával sújtson le akkor, ha bármilyen erőszakos cselekmény történik, teljesen mindegy, hogy kit érint az a cselekmény. Ebben az esetben viszont tényleg egy olyan minősítés van, amit nagyon fontosnak tartok jómagam is, hogy itt szándékos emberölés történt, olyan szinten, hogy nemcsak az apát, hanem a gyerekét is ki akarták végezni, csak azért, mert cigányok. Ez egyértelműen olyan rasszista indíttatású bűncselekmény, amilyen nemigen volt az elmúlt évtizedekben Magyarországon, és főleg nem előre kitervelten. És akkor a többről nem is beszélve, habár ugyanolyan súlyúak voltak, mert a többi gyilkosságot is előre kitervelték, amelyeket romák ellen követtek el abban az időszakban. Tehát ebből adódóan én azt gondolom, hogy bármikor, ha Apáti képviselő úr idehozza azt az előterjesztést, amely mondjuk, Szögi Lajos halálesetével kapcsolatos, én nagyon szívesen megszavazom, ha az egy emléknap vagy bármi ilyen más, mert én azt is fontosnak tartom, hogy olyan se történjen.

Most azonban van előttünk egy előterjesztés, ennek az előterjesztésnek pedig az a tárgya, ami le van abban írva. Én a megelőzés szempontjából is fontosnak tartom, mert az elmúlt napokban az örkényi eset is előkerült, amiről nem is beszéltünk még, amit nem lehet párhuzamba hozni, de azért mégis fontos megemlíteni a bizottságon belül, hogy az örkényi eset is elég furcsa módon zárult; és a hétvégén újra jött egy újabb sajtóhír, hogy a tóalmási igazoltatás esetében mi is történt. Tehát én azt gondolom, folyamatosan lehet érzékelni azt, hogy itt valami nincs rendben a romák ügyei körül, és nem azért nincs rendben, mert a romák mást tesznek, csak... - hogy mi történt, kérdezi Apáti úr. Az történt, hogy Tóalmáson négy rendőr elment a cigánytelepre, és ott igazoltatta a fiatalokat, 16-20 év közötti fiatalokat, megbilincselte és állítólag - aláhúzom: állítólag - megverte őket, és mivel az egyiknek a biciklije nem volt megfelelő műszaki állapotban, 50 ezer forintos bírságot rótt ki rá a rendőr. Persze lehet vitatkozni, hogy mi az a műszaki állapot, de nem is mennék ebbe bele. Csak azt szeretném mondani, hogy naponta jönnek elő olyan ügyek, események, amelyet nemcsak a jogvédők, hanem demokraták visszautasítanak.

Ebből adódóan tehát én azt gondolom, hogy ha a bizottság kellőképpen preventív is akar lenni, akkor mindenképpen azt mondja, hogy az előterjesztést támogatja. Egyszer azért, mert valóban, ott két személy életét vesztette, előre megfontolt szándékú, rasszista gyilkosságról van szó; illetve a többi ügy lefojtása érdekében fontos, hogy a bizottság ezt a kérdést kezelje. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem a bizottságot, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* A bizottság részéről nem.

Megadom a szót az előterjesztőnek.

Szabó Timea válasza

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm a hozzászólásokat.

Szeretném én is azzal kezdeni, hogy természetesen minden emberélet ugyanolyan fontos; ugyanolyan tragédiának tartjuk Szögi Lajos halálát, mint bárki másét ebben az országban. Az okunk, ami miatt mi ezt előterjesztettük, tulajdonképpen elhangzott már Bárándy Gergely részéről is. Itt nem egy pusztá

bűncselekményről van szó, amivel kapcsolatban mindenkire le kell hogy sújtson az igazságszolgáltatás, és ami már a Btk.-ban szabályozva van. Itt arról van szó, hogy ha bárkit a származása, etnikai hovatartozása, vallása vagy bármilyen társadalmi csoporthoz való tartozása miatt ér aljas támadás, azt a magyar társadalomnak nem lehet szó nélkül hagynia. Ez a különbség az általában, mondom, általában, és most nem az Apáti képviselőtársam által említett bűncselekmények és e gyilkosság sorozat vagy támadás sorozat között.

A halálbüntetéssel kapcsolatban. Most nagyon kinyílt egyébként az egész vita, olyanokba kezdünk bele, rendőrségi igazoltatásokkal való visszaélés, s a többi, ami szerintem nem tartozik most szorosán ehhez a tárgyhoz, úgyhogy erre nem is reagálnék, mint ahogy a halálbüntetésre sem. Többek között azért sem, mert az Európai Unióból való azonnali kizárásunkkal járna ez a dolog. *(Apáti István: Ez sem így van. Nem igaz!)* Én annyit szeretnék hangsúlyozni ezzel az egész előterjesztéssel kapcsolatban, hogy ez számunkra nem politikai kérdés, pontosan azért, mert egyébként más kormány alatt történt ez az egész dolog. Tehát nem szabad azt vennünk alapul, hogy ki volt éppen akkor kormányon. Vannak olyan kérdések, pláne politikai kérdések, amin nekünk felül kell tudni emelkedni, és meg kell tudni közösen mutatni azt, hogy van egy minimális emberi jogi norma vagy egy minimális norma, ami alá közösen nem vagyunk hajlandók menni.

Ez az előterjesztés ezt szolgálja, hogy ezt közösen meg tudjuk mutatni, hogy van ebben a társadalomban egy összetartozás és egyetértés ebben az alapkérdésben. Köszönöm.

Szavazás a tárgysorozatba vételről

ELNÖK: Köszönöm szépen. Határozathozatal következik. Kérdezem a bizottságot, ki támogatja a H/3493. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Ez 4 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 9 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba az indítványt.

Köszönöm szépen a megjelenést. *(Szabó Tímea: Köszönöm szépen.)*

Tisztelt Bizottság! Következik a nyugdíjrendszerrel kapcsolatos alkotmánymódosítási indítvány. Tisztelettel köszöntöm Korózs Lajos képviselő urat mint előterjesztőt. Kérdezem, kívánja-e szóban kiegészíteni az előterjesztést.

a) Az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer alapjainak megteremtése érdekében Magyarország Alaptörvényének hatodik módosítása címmel benyújtott T/3471. számú törvényjavaslat

Korózs Lajos szóbeli kiegészítése

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm, elnök úr, nagyon röviden. Két országgyűlési határozati javaslattal és egy alaptörvény-módosítással kapcsolatban szeretnék érvelni. Az országgyűlési határozatok közül az első az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer kialakításához szükséges intézkedésekről szól, a másik országgyűlési határozat a munkavállalói jogok érvényesülésének biztosításához szükséges kormányzati intézkedésekről, és a méltányos és igazságos nyugdíjrendszer megteremtésének...

ELNÖK: Egy pillanat, képviselő úr! Kizárólag az igazságos és méltányos nyugdíjrendszerrel kapcsolatos alaptörvény-módosítás tartozik az Igazságügyi bizottság hatáskörébe; a másik kettő nem a mienk, úgyhogy arról ne is tessék nyilatkozni, csak az alaptörvény-módosítással kapcsolatban.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen, értettem, csak nekem csomagban volt a két előterjesztésem.

Elnök úr, arról van szó, hogy jelenleg az Alaptörvény szerint ma már csak az öregségi nyugdíj minősül nyugdíjnak, következésképpen a korhatár alatti nyugdíjak és az előrehozott öregségi nyugdíjak, kordedvezményes nyugdíjak nem minősülnek ma már az Alaptörvény szerint nyugdíjnak. Éppen ezért lehetővé kívánjuk tenni az Alaptörvény módosításával, hogy negyvenéves jogosultsági idővel a férfiak is igénybe tudják venni a jövőben az öregségi nyugdíjat. Erre irányul az alaptörvény-módosítás. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki hozzászólás. Bárándy képviselő úrnak adok szót, majd Vas Imre következik.

Hozzászólások

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tekintettel arra, hogy tudom, hogy Korózs képviselőtársamnak bizottsági ülésre kell mennie, csak annyit mondok röviden, hogy az MSZP frakciója támogatja a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen. Ha jól néztem, itt a tizenöt előterjesztőből heten az előző ciklusban, amikor az Alaptörvényt vitattuk, országgyűlési képviselők voltak. Szeretném megkérdezni, hogy ez a hét ember részt vett-e az Alaptörvény vitájában, és akkor felvetette-e ezeket a problémákat.

A másik pedig, amit itt megpróbálnak Alaptörvényben rögzíteni, ennek a rendszernek az lenne a hibája, hogy nem ösztönzi a foglalkoztatókat a költséges, ám korszerűbb és így egészségkímélőbb rendszerek bevezetésére, hanem csak és kizárólag azzal kíván operálni, hogy ha valakinek ilyen-olyan egészségromlása következett be, akkor természetesen azonnal nyugdíjba mehessen. Hozzáteszem, szerintem egyébként nem nyugdíjba kellene mennie, hanem ellátást kell kapnia annak, aki nyugdíjkorhatár előtt, bármilyen ok miatt egyébként valamilyen munkára képtelen.

Ez tehát a két észrevételem a javaslattal kapcsolatban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Szávay képviselő úrnak adok szót.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Üdvözlöm képviselőtársamat.

Önök háromszor négy éven keresztül voltak kormányon, ennyi idejük lett volna arra, hogy normális nyugdíjrendszert és ehhez tartozó kritériumokat dolgozzanak ki. Ehhez képest csak a nyugdíjkorhatár-emelésekben jeleskedtek, meg abban, hogy érintetlenül hagyták a diktatúra kiváltságosainak extranyugdíjait. Ebben önökkel egyébként a Fidesz is osztozott sajnos.

Örülünk neki, hogy rájöttek arra, hogy az az aláírás-gyűjtési kezdeményezés, amely most éppen zajlik az országban, és tízezrek írják alá a Jobbiknak azt a kezdeményezését, amelynek az a lényege, hogy a férfiak negyven év ledolgozott munkaidő után nyugdíjba vonulhassanak, örülünk, hogy rájöttek önök is arra, hogy ez egy jó kezdeményezés. *(Dr. Bárándy Gergely: Pont fordítva! Mi kezdeményeztük, és ti jöttetek rá!)* Ezért fogjuk ezt a javaslatot támogatni, nem azért, mert olyan jól van kidolgozva... - nem, nem, ez fordítva volt, kedves képviselő úr. A javaslat

kidolgozottságával nyilvánvalóan komoly problémák vannak, de az elvvel természetesen egyetértünk, és ezért támogatni fogjuk. De tartok tőle, hogy ez a kérdés nem itt fog majd eldőlni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismét Vas Imre képviselő úr kért szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Csak arra szeretném képviselőtársaim figyelmét felhívni, hogy amikor 2010 decemberében bevezettük a nők negyven év munka utáni nyugdíját, akkor ezt a Jobbik, de ha jól emlékszem, az MSZP sem támogatta. *(Közbeszólások.)* A Jobbik biztos, hogy nem támogatta. *(Apáti István: Rosszul emlékszel! - Szávay István: Egy salátatörvényben volt benne, nyolcvanhat másikkal együtt!)* És nem támogatta. Elég érdekes, hogy ezek után, hogy amikor ott volt a törvényjavaslat, és meg lehetett volna szavazni, nem tették, utána pedig igyekeznek ebben a formában úgymond kibújni a felelősség alól. Köszönöm szépen. *(Közbeszólások.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A bizottság részéről van-e még hozzászólás? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nincs.

Megadom a szót az előterjesztők képviselőjének.

Korózs Lajos válasza

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, tényleg nagyon röviden. Kedves Barátaim! Generálisan más nyugdíjrendszer van 2012. január 1-jétől, mint azt megelőzően. *(Dr. Vitézy István: Rossz is lett volna, ha marad!)* Tehát azért azt érteni kellene, hogy mivel minden korhatár alatti nyugdíjat megszüntettek, így nincs lehetősége senkinek korhatár előtt elmenni nyugdíjba, akkor sem, ha 43 vagy 44 év ledolgozott ideje van. Megszüntették a rokkantsági nyugdíjat, a baleseti rokkantsági nyugdíjat, az előrehozott öregségi nyugdíjat, a csökkentés nélküli előrehozott öregségi nyugdíjat, a korengedményes nyugdíjat, a korengedményes nyugdíjat, és egy más rovaton eltörölték, de ebbe nem akarok belemenni, a szolgálati nyugdíjat is. Na most, innentől kezdve a magyar nyugdíjrendszer finanszírozhatóságának és fenntarthatóságának nem az a baja, hogy korhatár-emelkedés van, hanem hogy nem lehet hamarabb elmenni nyugdíjba.

ELNÖK: Képviselő úr, egy pillanat! Maradjunk az alkotmánymódosításnál! Nem a nyugdíjrendszer átalakítása a napirendi pont. *(Dr. Bárándy Gergely: Vas Imre is arról beszélt, elnök úr! - Szávay István: Hadd ne mi védjük meg az MSZP-t, elnök úr, de Vas Imre is erről beszélt! - Dr. Bárándy Gergely: Köze nincs az objektív ülésvezetéshez!)*

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ennyit kívántam elmondani. Kérem, szavaztassa meg! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(Folyamatos közbeszólások.)* Kérem tisztelettel, hangsúlyozni szeretném, hogy kizárólag a T/3471. szám alatt az Alaptörvény hatodik módosításáról van szó.

Szavazás a tárgysorozatba vételről

Kérdezem a bizottságot, ki támogatja ennek az alaptörvény-módosításnak a tárgysorozatba vételét. Aki igen, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 5 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. Ki

tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 8 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba az indítványt. *(Korózs Lajos: Köszönöm szépen, elnök úr.)*

Egyébként az egész módosításnak a lényege az, hogy amit ma célnak tekint az Alaptörvény, azt jogga akarja minősíteni a Szocialista Párt. Úgyhogy... *(Dr. Vitányi István: Nem lesz rá lehetősége.)*

A következő pontban a vállalkozások adminisztrációs terheinek csökkentése érdekében törvénymódosítást terjesztett elő Tóth Bertalan és Heringes Anita T/3536. szám alatt. Köszöntöm Heringes Anitát, és megadom neki a szót.

b) A vállalkozások adminisztrációs terheinek csökkentése érdekében egyes törvényeknek a behajtási költségátalánnyal kapcsolatos módosításáról szóló T/3536. számú törvényjavaslat

Heringes Anita szóbeli kiegészítése

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan módosítást nyújtottunk be önök elé, ami tényleg nem politikai kérdés, hanem pusztán szakmai kérdés. Ezzel meg tudnánk könnyíteni mind a választókerületükben élő könyvelők, mind a választókerületükben dolgozó vállalkozások életét. Ez a behajtási költségátalány problematikája, amelyet egy európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján vettünk át a jogrendszerünkbe, csak hogy az átültetése nem sikerült tökéletesen.

Most úgy van, hogy ha egy vállalkozásnak nem pontosan fizetnek, egy-két napos csúszás lenne egy számla kifizetésével kapcsolatban, akkor a költségátalányt rá kell terhelnie tartozásként a másik félre. Tudjuk azt, hogy a legtöbb esetben már régóta együtt dolgozó vállalkozásokról beszélünk, akik bíznak annyira egymásban, hogy úgymint ki lesz ez a dolog fizetve, nem kellene kötelezően ezt a költségátalányt rájuk kivetni tartozásként. Nemcsak adminisztrációs problémákat vet ez fel, hiszen túlzott adminisztrációt jelent a könyvelésnek, ugyanis a könyvekben is meg kell jeleníteni ezt a tartozást, ami egyébként egy fiktív rész lenne a könyvelésben, hanem alapvetően arról is szól ez a dolog, hogy egyfolytában figyelniük kell mostantól akkor a vállalkozásoknak azt, hogy pontosan mikor történik a kifizetés, és egyébként mi a számla határideje. Ez is rengeteg felesleges adminisztrációs pluszmunkát jelentene a dolgozóknak. Ez teljesen életszerűtlen, mind könyvelési szempontból, mind vállalkozási szempontból. Sajnos nem dönthetnek arról, hogy ez tartozásként megjelenjen-e.

Mi a módosításunkban pont ezt kérjük, hogy a hitelezőnek jogában álljon eldönteni, hogy a késedelembe esett adóssal szemben érvényesíteni kívánja-e a behajtási költségátalányt, ne csak utólagos lemondó nyilatkozattal kelljen korrigálnia. És amennyiben érvényesíteni kívánja, akkor azt a fő követeléstől függetlenül, külön felszólítás nélkül megtehesse. Ezt követően fizetési meghagyási eljárás biztosítja az igény gyors és hatékony érvényesítését.

Azt gondolom, ez tényleg csak egy pontosítás, ami könnyítené az emberek életét, nem lenne pluszadminisztráció, nem lenne plusz könyvelési munka, életszerűvé válna a dolog, és rábíznánk ezt a vállalkozókra. Ez eddig is jól működött; kicsit helytelenül vettük át ezt az irányelvet, kicsit helytelenül raktuk bele a törvényeink közé és a jogrendszerünkbe. Kérem, támogassák! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Papcsák Ferenc alelnök úrnak adok szót, utána pedig Bárándy Gergelynek.

Hozzászólások

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Asszony! Ez az úgynevezett behajtási költségátalány egy európai uniós irányelv alapján került be, és a Vékás professzor úr által vezetett kodifikációs bizottság sok-sok éven keresztül vizsgálta meg szinte minden szavát és mondatát. Azt gondolom, kötelezettség is volt ezt beépítenünk. Én nem látom szükségét annak, hogy ezt módosítsuk.

Azt kérdezem öntől: egyeztettek-e a professzor úrral, illetőleg az Igazságügyi Minisztériummal, mielőtt idehozták ezt a technikai javaslatot?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem állom meg, hogy egy mondattal ne reagáljak Papcsák alelnök úr felszólalására. Szóval, vicces, amikor önök kérik számon az egyeztetést egyébként egy országgyűlési képviselőtől (*Szávay István: Bárkin is.*), de ahogy képviselőtársam itt mondja félhangosan, bárkin. (*Dr. Papcsák Ferenc: Miért, nem kérdezhetem meg?*) Mert nem tudom, hányadik törvényt dobják már vissza az egyeztetés hiánya miatt, amit a kormánynak kötelessége megtenni. Ezzel szemben egy ellenzéki képviselőnek nem kötelessége megtenni, sem a minisztériummal, sem mással. (*Dr. Papcsák Ferenc: De nem kérdezhetem meg?*) Megkérdezheti, alelnök úr, csak olyan furcsa módon hangzik önöktől, ezt meg kell hogy jegyezzem. (*Dr. Papcsák Ferenc: Cinikus voltam? - Apáti István: Nem, ahogy mondtad!*) A másik pedig, hogy egyáltalán eszükbe jut ilyesmi, hogy egyeztetés. De remélem, majd önök is jó példával járnak elől.

Vékás professzor úr a véleményét, én azt gondolom, elmondhatja erről bármikor. A parlament honlapján nyilvános és szerepel, de biztos, hogy nem az ellenzéki képviselő asszony kötelessége ezt megtenni. Egy.

Kettő. A képviselő asszony utalt arra, hogy tud ő is arról, hogy van egy ilyen irányelv, de utalt arra is, hogy az ő meglátása szerint ezt nem megfelelő módon vezették át a magyar jogrendszerbe. S ha emellé odatesszük azt, ahogy képviselő asszony is elmondta, de egyébként azt gondolom, Papcsák alelnök úr is, ha elolvassa az előterjesztést, fogja látni ennek rögtön a lényegét, hogy a magyar vállalkozókat a jelenlegi helyzet miatt érinti igencsak hátrányosan, és hogy az a javaslat, amelyik egyébként minden politikai hátsó szándékot vagy motivációt nélkülöz - egy kifejezetten szakmai javaslatról van szó -, ez miért segítené a vállalkozókat, akkor lehet, hogy alelnök úr is belátná, hogy erre szükség van. Ezt egyébként hasonló problémának érzem, mint azt, amikor az áfát muszáj befizetnie előre a vállalkozónak, akkor is, amikor még nem folyt be az adott összeg, itt egy hasonló szituációnak lehetünk tanúi, ami olyan fölösleges terhet ró a vállalkozókra és nehezíti meg az életüket, ami egyébként az életszerűségtől meglehetősen távol áll.

Éppen ezért én azt kérem, tisztelt képviselőtársaim, hogy fontolják meg ezt. Ma a bizottság nem dönt másról, tudom, hogy egy elcsépelet dolog, de jelen helyzetben muszáj ezt kiemelni újra, hogy itt nem másról döntünk, mint hogy tárgysorozatba vegye a bizottság ezt az előterjesztést. Tehát tárgyaljuk meg a plenáris ülésen, tárgyaljuk meg bizottsági üléseken. Lehet ezen adott esetben módosítani és hozzáigazítani jobban - akár Vékás professzor úr meghallgatásával is a parlamenti vita során - ehhez az irányelvhez, de én azt gondolom, ha ez a magyar vállalkozók érdekét szolgálja, márpedig első ránézésre is azt szolgálja, akkor a parlamentnek érdemes volna foglalkoznia vele. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Átadom az ülés vezetését Papcsák alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Papcsák Ferenc (Fidesz), a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, az ülés vezetését átveszem. *(Dr. Rubovszky György kimegy a teremből.)* Kérdezem képviselőtársaimat, van-e további kérdés, észrevétel. *(Nincs jelentkező.)* Nincs.

Akkor megadom a szót képviselő asszonynak.

Heringes Anita válasza

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Mint ahogy mondtam, nem teljesen pontosan vettük át ezt az irányelvet, kicsit túlkompensáltunk ebben a törvényben, és olyan dolgokat tettünk kötelezővé, ami nem lenne kötelező. Ez teljesen ellentétes, nem csupán a Ptk.-nak a felek szerződési szabadságára vonatkozó alapelveivel, de ellentétben áll egyébként az irányelv rögzített szabályaival is, miszerint nem lehet kötelezni a hitelezőket arra, hogy késedelmi kamatot és ennek alapján behajtási költségátalányt számítsanak fel. Tehát köteleztük őket egy olyan dologra, ami egyébként nem lenne kötelező. Éppen ezért én azt gondolom, hogy ez tényleg egy szakmai javaslat, amelyet pontosan azokkal vitattam meg és beszéltem át, és ők is vetették föl ezt a problémát, akik alkalmazzák a törvényeket.

Szerintem a parlament feladata, hogy egy életszerű jogrendszert hozzunk létre, és olyan törvényeket, amit egyébként be tudnak tartani, és nem jelent fölösleges pluszterhet a vállalkozásoknak és a könyvelőknek.

Azt kérem, hogy tényleg politikamentesen támogassák. Persze vitassuk meg, és alakítsuk úgy, hogy az mindenkinek jó legyen, de azt gondolom, segítsük a vállalkozókat az egyébként sem könnyű helyzetben manapság. Köszönöm.

Szavazás a tárgysorozatra vételről

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dönteni fogunk. Kérdezem, ki támogatja a tárgysorozatra vételt. *(Szavazás.)* Ez 5 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás. - Nincs ilyen.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatra.

Köszönjük szépen a munkáját, képviselő asszony.

Rátérünk az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosítása a vizsgálóbizottságok létrehozhatóságának racionalizálásáról szóló T/3541. számú törvényjavaslat tárgysorozatra vételének megvitatására. Itt van Gyüre Csaba képviselőtársunk. Megadom a szót önnek, tessék!

c) Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosítása a vizsgálóbizottságok létrehozhatóságának racionalizálásáról szóló T/3541. számú törvényjavaslat

Dr. Gyüre Csaba szóbeli kiegészítése

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A mostani időszakban is szinte nap mint nap napirenden van a brókerbottrány ügye, és már nem egy párt jött elő azzal az indítvánnyal, hogy a brókerbottránnyal kapcsolatosan is vizsgálóbizottságot kellene a Magyar Országgyűlésnek kiküldenie. Tudjuk jól, hogy hogyan működtek évtizedekig, két évtizeden keresztül a vizsgálóbizottságok, amikor gyakorlatilag mindent vizsgálhattak. 2012-ben változott ennek a rendje, az Országgyűlés házszabályának módosítása során egy MSZP-s javaslatra beszűkült a vizsgálóbizottság felállításának lehetősége. Több kérdésben

nem lehet azóta vizsgálóbizottságot felállítani. Ilyen, amikor interpelláció keretében, kérdés, azonnali kérdés keretében tisztázható az az ügy, illetőleg akkor, ha az szabálysértési, büntetőügy, más hatósági eljárás tárgya. Tehát jelen esetben, ha erre asszociálunk, amikor a brókerbotrányban büntetőeljárás indul, akkor ebben az esetben már vizsgálóbizottságot a törvény erejénél fogva nem állíthat fel a parlament.

Itt éppen az lenne a legfontosabb szempont, hogy az Országgyűlés minden ilyen fontos esetben tudjon vizsgálóbizottságot felállítani. Ezért mi már számtalanszor kritizáltuk az Országgyűlés munkája során a 2012-es módosítást, amelyet egyébként nyilván az akkori kétharmados többség is elfogadott mint javaslatot. Számtalanszor merült föl annak kérdése, hogy vizsgálóbizottságot ezért, emiatt nem tudunk felállítani, és azóta nem is sikerült ilyen vizsgálóbizottságot felállítani. Ezért hoztuk be ezt a törvényjavaslatot, amelynek a lényege, hogy a korábbi szabályozás kerüljön érvénybe, hogy az Országgyűlés bármilyen esetben felállíthasson vizsgálóbizottságot, amikor jónak látja. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem, van-e észrevétel, kérdés. Igen, parancsoljon, Apáti képviselő úr!

Hozzászólások

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Már csak azért is illene a kormánypárti képviselőknek is támogatni ezt a javaslatot, hiszen a brókerbotrányval kapcsolatban sem fognak tudni vizsgálóbizottságot felállítani, ha a mostani szabályozás így marad, hiszen büntetőeljárások, és lehet, hogy más hatósági eljárások is folyamatban vannak a két nagy brókerbotrányval kapcsolatban. *(Dr. Rubovszky György visszatér a terembe.)* Ráadásul a jelen szabályozás, úgy, ahogy van, egy az egyben megsemmisíti vagy elveszi annak a lehetőségét, esélyét, hogy bármire is lehessen bizottságot alakítani, hiszen rendkívül széles a kizárási kör; gyakorlatilag majd' minden kérdést lehet valamelyik nagyobb parlamenti műfaj keretében, kérdés, azonnali kérdés vagy interpelláció keretében tisztázni. Ráadásul a folyamatban lévő alkotmánybírósági, számvevőszéki és önkormányzati hatáskörökben is kizárják; ami konkrétan meghatározott, tehát taxatív felsorolt, az is egy borzasztóan széles kizárási kör, hát még, ami példálózó jelleggel sincs, csak úgy elnagyoltan megfogalmazva, az meg gyakorlatilag kiterjeszhető bármire. Tehát egy végtelen gumifogalom az, ami most megakadályozza bármilyen érdemi bizottság létrehozásának esélyét.

Úgyhogy ezt mindenféleképpen támogatandónak tartjuk, és ezt ajánljuk másnak is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úr következik; és visszaadom az elnöklés jogát elnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Rubovszky György (KDNP), a bizottság elnöke veszi át.)

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársam! Két megjegyzést engedjen meg. Az egyik, hogy ha kéri képviselőtársainak támogatását egy javaslathoz, akkor indokolt lenne legalábbis nem a teljes felelősséget egy frakcióra hárítani az indokolásban, mert így elég nehéz lesz támogatni. Annál is inkább, merthogy tényszerűen képviselőtársamnak nincs igaza abban, amit az indokolásban leírt.

Azt mi is látjuk, hogy nem állt fel parlamenti vizsgálóbizottság az elmúlt öt évben, amelyik a kormány működését vizsgálná, hanem egészen abszurd módon olyan bizottságok álltak föl vizsgálóbizottságként, amelyek az ellenzék korábbi vagy

jelenlegi tevékenységét vizsgálják, holott mindannyian tudjuk, hogy a vizsgálóbizottságoknak sem nem a történelmi feladatok elvégzése a funkciója, sem pedig nem az ellenzék ellenőrzése, hanem éppen az aktuális kormányé. De ez a politikai akarat hiányának tudható be, nem pedig a helytelen jogi szabályozásnak. Ugyanis képviselőtársam nyilván elfeledkezik arról, hogy amikor mi a házszabályba emeltük ezt, illetve javasoltuk emelni ezt a rendelkezést, akkor semmi mást nem tettünk, mint egyébként a 64/1998-2002-es ügyrendi bizottsági általános állásfoglalást emeltük be az akkori házszabályba, egész egyszerűen azért, mert fontosnak tartjuk - és ezt most is fenntartjuk - a hatalommegosztás elvét, amit egyébként korábban az alkotmány, most az Alaptörvény is rögzít. Ez pontosan az a két korlát, amelyet képviselőtársam említett, hogy egy olyan ügyre nem terjedhet ki, ami a döntés előkészítésének szakaszában van, és jogállamban az nem lehetséges, hogy az Országgyűlés vizsgálóbizottság keretében állapítson meg egyedi jogi felelősséget, mert arra nincs egyébként alkotmányos felhatalmazása.

A másik, amin örökké vitatkozunk, hogy mikor nem hozható létre vizsgálóbizottság: ha az ügy interpellációval tárgyalható. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Bizottság! Nem győzöm hangsúlyozni, hogy ezt a szabályt a kormánytöbbség egyszerűen visszaélésszerűen értelmezi. Nem tudok mást mondani erre. Olyan ügyekben, amiben látszik az, hogy interpellációval nem tisztázható valami, arra egyszerűen sablonosan rámondja, hogy tisztázható, és ezért nem lehet a vizsgálóbizottságot felállítani. Ez, tisztelt képviselőtársam, nem jogszabályi probléma, hanem a hatalommal visszaélés problémája. Tehát hiába fogadunk most más jogi szabályozást, hogy ha a kormánytöbbség nem járul hozzá vizsgálóbizottságok felállításához, teljesen mindegy, hogy mire fog hivatkozni. Vas Imre képviselőtársam a múltkor már egészen új utakat pedzegetett, amivel megtagadható a vizsgálóbizottság felállítása; nem is erre utalt az elmúlt alkalommal, amikor erről szavaztunk.

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, azt, hogy egy ilyen kérdésben teremtsünk egyértelműbb viszonyokat, tudnám is támogatni, de még egyszer mondom, nem azért, mert mi annak idején akár rosszhiszeműen jártunk volna el vagy hibáztunk volna, hanem azért, mert a mostani kormánytöbbség ebbe a szabályba belekapaszkodva visszaélésszerűen alkalmazza a jogot. Ha ez így van, akkor lehet, hogy segítene a jogalkalmazásban egy tisztázó szabály, de ezzel az indokolással legfeljebb tartózkodni fogunk tudni a javaslat szavazása kapcsán. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nem, az előterjesztőt kérdezem, kíván-e válaszolni.

Dr. Gyüre Csaba válasza

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Igen, köszönöm szépen a szót. Nagyon sajnálom, hogy a kormánytöbbség nem szólalt meg ebben a vitában, mert nagyon kíváncsi lettem volna az ő véleményükre. Mindenesetre a szavazásnak fogjuk majd látni.

Én nagyon bízom benne, hogy mindenki belátja azt, hogy a parlamenti vizsgálóbizottságnak milyen fontos szerepe van, és az 1990-től 2012-ig terjedő huszonnégy év, azt gondolom, ezt bizonyította is. Én nem hiszem, hogy a hatalmi ágak megosztása miatt kellene ennyire beszűkíteni a vizsgálóbizottságok felállításának a lehetőségét, hiszen a végrehajtói szerepet a parlament soha nem vette el; azzal, hogy egy vizsgálatot lefolytat egy jogszabálynak az érvényesülésével vagy rossz érvényesülésével kapcsolatban, adott esetben konkrét ügyek kapcsán merül ez fel, én azt gondolom, ez nem veti föl ennek a problematikáját. És sajnálom, hogy van olyan

ellenzéki párt, amelyik nem gondolja, hogy a vizsgálóbizottságokat szélesebb körben kellene felállítani, mint a nulla szint az elmúlt három esztendőben.

Én bízom benne, hogy a kormányzó többség belátja, hogy mégiscsak célszerű egy ilyen módosítás. Úgyhogy köszönöm szépen a szót, elnök úr.

Szavazás a tárgysorozatba vételről

ELNÖK: Köszönöm. Határozathozatal következik a T/3541. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 2 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 11 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba.

Köszönöm szépen a megjelenést, képviselő úr.

Tájékoztató az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek végrehajtásáról és a kormányképviselő tevékenységéről (2013. és 2014. évi)

(A 23/2007. (III.20.) OGY határozat 2. pontja alapján)

Most sűrű elnézésekérések következnek az Igazságügyi Minisztérium felé, mert ők egy órát vártak most. *(Dr. Répássy Róbert és dr. Berke Barna elfoglalja helyét az előterjesztői asztalnál.)* Tisztelettel köszöntöm az államtitkár urakat.

A 2013. és 2014. évről az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek végrehajtásával és a kormányképviselő tevékenységével kapcsolatos meghallgatásra kerül sor. Nem tudom, államtitkár urak milyen sorrendben kívánnak megszólalni. *(Dr. Répássy Róbert jelzésére:)* Akkor megadom Répássy Róbert államtitkár úrnak a szót.

Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Örülök, hogy Berke Barna államtitkár úrral tudunk részt venni a bizottsági ülésén, aki közvetlenül is felelős az Igazságügyi Minisztériumban a strasbourgi perképviselői ügyekért.

A 2013-as és 2014-es, az Emberi Jogok Európai Bírósága által hozott ítéletek végrehajtásáról készített írásbeli tájékoztatókat a bizottság megkapta. Az Országgyűlés határozatának megfelelően az igazságügyi miniszter eddig hét alkalommal nyújtott be hasonló beszámolót. Az utóbbi években az Emberi Jogok Európai Bírósága által hozott döntések száma jelentősen megnőtt, ezért is van jelentősége ezeknek a beszámolóknak; jelentősen gyarapodott a kormánynak észrevételezésre megküldött kérelmek száma, a bíróság elé kerülő ügyek típusai pedig az elmúlt évek során a korábbiakhoz képest jobban differenciálódtak. Mint ahogyan emlékeznek rá, a korábbi években a legmeghatározóbbak a bírósági eljárások elhúzódásával vagy esetleg a börtönállapotokkal, börtönviszonyokkal kapcsolatos ügyek voltak; még a 2013. és 2014. évre is jellemzőek ezek az ítéletek. De kicsit cizellálnám az új ügyeket, milyen fajsúlyos ügyekről döntött a bíróság.

A beszámolási időszakban Magyarország vonatkozásában a bíróság 91 ügyben hozott ítéletet, ebből 51 ügyben a hazai bírósági eljárások elhúzódása miatt mondott ki egyezményesítést. A bíróság további 80 ügyben hozott egyezséget jóváhagyó határozatot, amelyek nagy része szintén a bírósági eljárások elhúzódásával kapcsolatos; illetve jelentős volt azon esetek száma is, amelyek a végkielégítésekre kirótt 98 százalékos különadó ügyében folytak.

A benyújtott tájékoztató a legfontosabb ügyeket és a végrehajtásukra tett intézkedéseket az egyezmény egyes cikkelyei szerinti bontásban mutatják be.

A 2014-ben született ítéletekkel kapcsolatban szeretném kiemelni, hogy a nagy médianyilvánosságot kapott, véleménynyilvánítás szabadságát érintő Baka-ügyben, illetve a parlamenti szólásszabadságot érintő Karácsony és társai, illetve Szél és társai ügyekben a bíróság befogadta a nagykamara általi döntéshozatal iránti kérelmet, így a 2014-ben hozott ítéletek nem váltak véglegessé, azokban újabb döntés várható.

A tájékoztatóban részletezett strasbourgi döntések alapján 2014-ben összesen 228 millió forint kifizetésére került sor. A megjelölt összegből 107 millió forintot a bírósági eljárások elhúzódásával kapcsolatos ügyekben megítélt kártérítés jogcímén fizetett ki a Magyar Államkincstár. A kifizetett összeg ugyan jóval kevesebb az előző évben kártérítésként teljesített összegnél, amikor 342 millió forint volt, de tendenciára ebből nem érdemes következtetni. A bíróság által közzétett statisztikákból azonban megállapítható, hogy a fizetendő kártérítési összegek tekintetében Magyarország továbbra is Albánia, Franciaország, Görögország, Olaszország, Málta, Portugália, Oroszország, Románia, Szerbia, Törökország, valamint Ukrajna mögött helyezkedik el; tehát ezek az országok sokkal nagyobb kártérítéseket fizetnek. Ezek között vegyesen van európai uniós tagállam vagy olyan Európa tanácsi tagállam, amelyik nem tagja az Európai Uniónak. Az Egyesült Királyság és Lengyelország pedig megközelítőleg azonos összegű kártérítéseket teljesített.

A magyar ügyekben hozott ítéletek végrehajtása sokszor többirányú, komplex intézkedést igényel, tehát nyilván nem csak a kártérítés az egyedüli köteletség vagy nem kizárólag a kártérítés a kötelezettség, ezért a megítélt összegek tekintetében azt tudom jelenteni, hogy azok minden esetben kifizetésre kerültek, tehát a megítélt összegeket kifizette a Kincstár.

Az ügyek összetételét tekintve, ahogyan említettem, a legtöbb kártérítést a bírósági eljárások elhúzódása okozta. Itt azt szeretném jelezni, hogy a kormányzati intézkedések és a törvénymódosítások következtében a mi megítélésünk szerint az eljáráselhúzó miatti kártérítések száma csökkenni fog, tehát a Strasbourghoz fordulók száma várhatóan csökkenni fog, így az emiatti kártérítések is csökkenni fognak.

A strasbourgi ítéletek gyors és hatékony végrehajtására példaként említhető a Magyar László kontra Magyarország ügyben hozott ítélet, amelynek nyomán 2015. január 1-jei hatállyal bevezetésre került a feltételes szabadság lehetőségéből kizárt, életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt kötelező kegyelmi eljárása.

A 2014 végén folyamatban lévő ügyek száma összesen 57 volt. Tájékoztatásul megjegyzem, hogy 2015-ben mindezidáig a strasbourgi bíróság Magyarországgal szemben 15 ítéletet és egy egyezséget jóváhagyó határozatot hozott. Az ítéletek túlnyomó többsége az előző évhez hasonlóan a bírósági eljárások elhúzódása, valamint a 98 százalékos különadó miatti ügy volt.

A börtönviszonyok ügyében az úgynevezett pilot ítélet az év végéig program készítését írta elő, és az egyedi esetekben addig is hoznak ítéleteket.

A kiskereskedelmi dohányforgalmazási jogosultságok tekintetében az első ilyen döntés a Vékony kontra Magyarország ügyében 2015. január 13-án született, de itt az ítélet még nem jogerős.

Nos, erről kívántam önöket tájékoztatni, illetve ezzel kiegészíteni az írásbeli beszámolónkat. Köszönjük szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megadom a szót Berke Barna államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönjük, elnök úr. Úgy egyeztünk meg, hogy amennyiben kérdések vannak, részletes ügyekben felvilágosítást adunk.

Hozzászólások, reflexiók

ELNÖK: Jó, akkor én egy dolgot hadd kérdezzek. Van ez az egyházügyi kérdéskör, amelyik olyan döntéssel fejeződött be, ha jól tudom, hogy egyezzenek meg a magyar állam és az egyházak. Nem ez a kérdés érdekel engem, hanem az egyházi törvénnyel kapcsolatos igazságügyi minisztériumi álláspont, tekintettel arra, hogy a bizottságunkat és az Országgyűlést érinti ez a kérdés. Mert ennek a kérdésnek éppen ezen ítélet miatti megakasztása okán egy felterjesztésünk vár a plenáris ülésre, a bizottságunknak pedig most már több hónapos csúszása van, mert ameddig ez a döntés nem születik meg, addig nem akarunk rossz döntést hozni. Ezzel kapcsolatban tudunk-e valamit?

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Elnök úr, azt hiszem, a beszámolónk érinti a Magyar Keresztény Mennonita Egyház és társai kontra Magyarország ügyet.

ELNÖK: Ezért kérdezem.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Igen. Itt az írásbeli beszámolónk szerint is az ügyben két alapvető igény elbírálása történik. Az egyik egy költségvetési igény. Jelentős különbség van a kormány álláspontja és a perben szereplő egyházak között; gyakorlatilag, azt kell mondjam, nagyságrenddel több kártérítést vagy elmaradt, vagy mondjuk úgy, nagyságrenddel nagyobb igényt akarnak érvényesíteni az egyházak, mint amit a kormány indokoltnak tart. Ez az egyik vita.

A másik vita pedig nyilván a szabályozás körül alakult ki. A szabályozás tekintetében azt tudom mondani, hogy az Igazságügyi Minisztérium rendelkezésre áll ebben a jogalkotásban. Az Igazságügyi Minisztérium és az Emberi Erőforrások Minisztériuma között is volt már egyeztetés ebben az ügyben, és várhatóan még ebben az évben az Országgyűlés elé tudjuk terjeszteni a javaslatunkat.

Itt annyit hadd jegyezzek meg zárójelben, hogy kicsit összetett a kérdés, mert jelen pillanatban a sarkalatos törvény nem felel meg az Alaptörvény ötödik módosításának. Tehát nem pusztán a strasbourgi elmarasztalás okán, hanem az Alaptörvénnyel való összhang okán is indokolt áttekinteni a sarkalatos törvényt. Emlékeznék rá, az Alaptörvény ötödik módosítása egy új eljárást vezetett be, ennek nem felel meg mindenben a sarkalatos törvény.

Tehát én azt javaslom, elnök úr, hogy erre a kérdésre térjünk vissza akkor, amikor az Igazságügyi Minisztérium és az Emberi Erőforrások Minisztériuma meg tudja vizsgálni azt, hogy mely módosítás szükséges például az Alaptörvénnyel összhangba hozatal miatt, és mely módosítás szükséges a strasbourgi döntés miatt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az azért úgy volt pontosan, hogy az egyik alaptörvény-módosítás alapján született meg az egyházügyi törvény, csak hogy ez az alaptörvény-módosítás elvérzett az Alkotmánybíróság előtt, és az új módosítás viszont egyáltalán nem felel meg a korábban elfogadott jogszabálynak. Kétségtelen, hogy van ez az eljárás, de minket mégis, itt a bizottságot is az állította meg, hogy a strasbourgi ügyben született egy döntés, és ezért várjuk, hogy ez rendeződjön. De én a tájékoztatást tudomásul veszem.

Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki hozzászólni vagy kérdést fölteni. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Én azt gondolom, ezekből a beszámolókból és az abban foglalt ügyekből, illetve az ahhoz kapcsolódó bírósági döntésekből több következtetést is érdemes levonni. Az egyik az, hogy az előzetes fogva tartással kapcsolatban számos esetben született olyan ítélet, amely a magyar államot marasztalja. Én nem is általában szeretnék ezzel foglalkozni, mert itt utalok persze a 2015-ös ítéletek egyikére is, amelyik a fogva tartás körülményeivel foglalkozik, tehát itt általánosságban is probléma van ezzel a dologgal. De azért egy dolog szépen kirajzolódik, hogy ha megnézzük, kiknek az ügyeit vizsgálták itt: Hagyó Miklós, Hunvald György, Gál György, Császy Zsolt ügye - hogy kiemeljek egypárat ezekből (*Apáti István: Nagy nevek!*) -, akkor az látszik, tisztelt képviselőtársaim, hogy úgy tűnik, a magyar állam az előzetes letartóztatást ezekben az ügyekben, amelyek politikai érintettséggel bíró ügyek, nemcsak a funkciójának megfelelően kívánja használni vagy elsősorban is nem annak megfelelően használja, hanem bizonyosfajta nyomásgyakorlásra. Nyomásgyakorlásra, hogy mik történjenek ebben az ügyben érdemi lépések. Ezt én egészen más vonatkozásban, én is és képviselőtársaim is többször fölvetettük, legutóbb talán bőven a legfőbb ügyész beszámolója kapcsán, de azt tudom mondani, a bíróságnak ezek az ítéletei gyakorlatilag ezt a vélekedést támasztják alá. Ha szép sorba rendezem ezeket az ügyeket, akkor az látszik, hogy a politikai érintettségű büntetőügyeknek a bizonyosfajta befolyásolása itt is nyomon követhető, tetten érhető.

Biztos vagyok abban, hogy majd fognak tudni az itt jelen lévő államtitkár urak valamilyen formális választ adni nekem erre, hogy ez miért nem igaz, és milyen szakmai indokok voltak, de tisztelt képviselőtársaim, egyet biztosan láthatunk: hogy ha ezekben a kiemelt ügyekben, a kormányzat számára, a kormányzati kommunikáció számára kiemelt ügyekben sorozatosan születnek először is magyar bírósági felmentő ítéletek, másodsorban strasbourgi ítéletek arról, hogy nem volt megfelelő az előzetes letartóztatás, annak a körülményei és az elrendelés feltételrendszere, akkor itt valami probléma van. Itt nem egyszerűen szakmai hibáról van szó. Tudják, amikor egy ilyen rendszerbe lehet ezt illeszteni, akkor nem jó válasz az, amikor kiragadok egyet, és azt megpróbálom indokolni. Az a jó, ha rendszerben próbálják önök is szemlélni. Ez az egyik következtetés, amit le tudok vonni ezekből az ügyekből.

A másik, hogy van egy-két olyan ügy, államtitkár úr utalt arra, hogy Baka András ügyében még a nagykamara eljárása folyamatban van. De azért mégiscsak van egy ítélet benne! És az az ítélet azt mondja ki, államtitkár úr, amit az ellenzéki pártok itt egyértelműen képviseltek annak idején a parlamenti vitában és a nyilvánosság előtt is, és elmondott egyébként a Legfelsőbb Bíróság korábbi elnöke is, hogy őt azért menesztették, azért állították föl több évvel a mandátumának lejártá előtt, mert kritikai véleményt mert megfogalmazni a kormányzati szándékokkal szemben, mert kritizálni mert a kormánynak az igazságügy átalakítását illető terveit. Ez most már nem csak ellenzéki vélemény, nem csak az érintettnek a véleménye, hanem ez a strasbourgi Emberi Jogi Bíróságnak a véleménye is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nem akarok megint nagy szavakat használni, de egy normális demokráciában ez politikai következmény nélkül nem maradhatna. Az, hogy önök rántanak egyet a vállukon, és azt mondják, hogy hát, ez végül is nem is olyan nagy baj, majd valahogy kiegyeznek az elnökkel, ez azt a fajta politikai arroganciát jelzi, ahogy önök egyébként hozzáállnak ezekhez az ügyekhez és az egész kormányzásukhoz. Az, hogy önöknek egyetlen megjegyzése van ezekkel kapcsolatban, hogy még a nagykamarának hátravan egy eljárása, és egyébként egyetlen mondattal

nem szólnak arról, hogy milyen elképesztő kritika ez a magyar kormánynak, akár még akkor is, ha csak első fokon határoz egy ilyenről az Emberi Jogi Bíróság, hogy valakit a véleményének a kifejtése miatt, azért, mert a kormányzat terveit kritizálni meri, ezért egy független hatalmi ág fejét elmozdítják jogellenesen, ez elképesztő! Ez elképesztő és elfogadhatatlan!

Ugyanilyen a 98 százalékos különadó ügye, amelyen elegánsan átsiklunk. Elegánsan átsiklunk fölötté, holott akkor is az ellenzéki pártok összessége kritizálta ezt az intézkedést. Pontosán tudták önök, hogy minden hazai és nemzetközi normával ellentétes, ennek ellenére politikai okokból bevezették. Itt az eredménye, államtitkár urak, itt az eredménye annak, amit csináltak!

A harmadik ilyen megjegyzés. Újra és újra előkerül a vörös csillag ügye, a vörös csillag viselésének az ügye és azzal összefüggésben a szólásszabadság kérdése. Abban, hogy az önkényuralmi jelképek használatának valamilyenféle tiltása indokolt, azt gondolom, megint csak a parlamenti pártok összessége egyetért. Mi is. *(Szávay István: De a kommunista...)* Hallom itt a jobbkios képviselőtársaim megjegyzését; de igen, a vörös csillaggal kapcsolatban is az az álláspontom, hogy annak a tiltása is indokolt. Csak nem mindegy, milyen jogtechnikával és milyen módon. Én újfent arra kérném a tisztelt államtitkár urat, hogy volt egy javaslatunk a vörös csillag, illetve az egyéb önkényuralmi jelképek viselésével, illetve használatával kapcsolatban; elég hosszan fejtettem ki... *(Apáti István: Az jó! - Szávay István: Na!)* Nekem volt konkrétan egy módosító javaslatom, amelyet az új Btk.-hoz adtam be; azt hiszem, 20 vagy 25 oldalas indokolása van. Ha vennék a fáradságot, és azt a szívességet megtennék, hogy azt újra elolvassák, lehet, hogy az a megoldás például jelenthetne kiutat ebből az áldatlan helyzetből. Az a módosító javaslat ugyanis célzatos bűncselekménnyé tenné az önkényuralmi jelképek használatát, ami, én azt gondolom, megoldaná a politikai véleménynyilvánítással kapcsolatos, szólásszabadsággal kapcsolatos problémákat, főleg figyelembe véve az Európai Bíróságnak az elmúlt tíz évben követett gyakorlatát, ami szerint azokra a véleményekre nem terjed ki a szólásszabadság, a védelem, amely az emberi jogi egyezmény alapvető elveivel ellentétes nézetekre vonatkozik. Ha ezt a gyakorlatot figyelembe veszik, és megfontolják a célzatos bűncselekménnyé alakítását ennek a tényállásnak, akkor az én meglátásom szerint, abszolút szakmai alapon mondom, ezek a marasztaló ítéletek megelőzhetőek lennének.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azért én azt gondolom, a törvény nem fogja tudni és nem is tölti be, annak ellenére, hogy dacosan ragaszkodunk ugyanahhoz, a szerepét akkor, ha kiröhögik a magyar államot, mert azt mondják, hogy bánom is én, hát ítéljenek el, annál jobb nekem, mert Strasbourgban biztosan nyerem a pert, és amellett, hogy még egyébként rehabilitálják is az én cselekményemet és engem magam, ezen kívül még néhány ezer eurót is kapok. Ha ez a cél, hogy Magyarországon így tiltsuk az önkényuralmi jelképek használatát, akkor én azt gondolom, meglehetősen téves úton járunk, mert ez cél nem lehet, nyilvánvalóan. Tehát az, hogy homokba dugjuk a fejünket, és azt mondjuk, van egy szabályozás, és mi mindent megtettünk, hiszen a magyar jogrendszer tiltja ezeknek a viselését, majd utána sorozatosan marasztalnak minket az Emberi Jogi Bíróságon, én azt gondolom, ez nem jó. És azt is gondolom, még egyszer mondom, hogy lenne megoldás arra, hogy olyan módon szabályozzuk ezt a kérdést, ahogy megállná a helyét az Emberi Jogi Bíróságon is, főleg az elmúlt tíz év gyakorlatát tekintve.

S végül az egyházakkal kapcsolatosan, amit Rubovszky elnök úr előzetesen fölvetett. Itt én megint csak egyet tudok mondani, tisztelt képviselőtársaim, és főleg a kormánynak címezve: az, hogy egy konkrét, erre vonatkozó teljes jogi szabályozás tükrében, nem egy egyedi, elszeparált eset vonatkozásában az Emberi Jogi Bíróság azt

megállapítja, hogy Magyarország megsértette a vallásszabadsághoz fűződő jogot, hát, ez több mint szégyen. Az, hogy az egyházügyi törvény, nem tudom, van-e még olyan fórum, amelyik ne mondott volna már negatív véleményt - egyébként nem egy konkrét törvényt mondok, mert már százszor módosult az is - az egyházakkal kapcsolatos szabályozás kapcsán, a magyar Alkotmánybíróságtól kezdve most már az európai bíróságig bezárólag, ez több mint furcsa. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez egyet jelent: hogy nem lehet azt csinálni egy európai demokráciában, hogy bizonyos felekezetektől, bizonyos egyházaktól egyáltalán megvonjuk ezt a minősítést. Nem lehet azt csinálni, amit önök egyébként terveztek korábban - emlékszem, nem ebben a szobában, hanem kettővel odébb vitatkoztunk róla -, hogy ha azt a törvényt az Országgyűlés úgy elfogadta volna és alkotmányos lett volna, akkor Magyarországon nem lett volna egyetlen iszlám egyház sem, egyetlen buddhista egyház sem; azt hiszem, az öt világvallásból talán kettőnek lett volna képvisellete Magyarországon egyházkénti elismertséggel. Szóval, azt gondolom, ez az ítélet - értem én, hogy minden strasbourgi ítélet egyedi esetre vonatkozik, de ez - túlmutat ezen. Ez azt mutatja, hogy az a hozzáállás, ahogy önök az egyházi kérdésekhez viszonyulnak, nem tartható; nem tartható, és a vallásszabadság elvével, a vallásszabadsághoz fűződő joggal ez ütközik.

Én nem vagyok ennyire benne ebben a kérdésben, mint Rubovszky elnök úr, nyilvánvalóan az ellenzéki nem is lehet ennyire benne, mint ahogy a kormánypárti képviselők, de én azt gondolom, itt érdemes lenne, ahogy szokták mondani, a gondolkodásukban bizonyos paradigmaváltást végrehajtani, és másként állni ehhez a kérdéshez. És amikor egyeztetnek majd arról, hogy hogyan nézzen ki az új egyházügyi törvény, az egyházakkal foglalkozó, az egyházak státusát meghatározó törvény, akkor lehetőség szerint azokat a korábbi elveket, amelyeket vallottak az első ilyen törvény megalkotásakor, vessék el, és egészen más elvi és erkölcsi alapon álljanak hozzá, és egészen más jogi alapon is.

Úgyhogy én azt gondolom, összefoglalva, hogy ezeknek a jelentéseknek, illetve az elmúlt két év strasbourgi döntéseinek ezeket a tanulságait mindenképpen érdemes levonni azért, hogy Magyarországon az ügyek jobban menjenek és az élet jobb legyen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Apáti képviselő úrnak adok szót.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Ott folytatnám, ahol Bárándy képviselő úr abbahagyta, az egyházi kérdéskörrel kapcsolatban. Csak annyit, mert e tekintetben több súlyos bírálat elhangzott, hogy ez valóban tarthatatlan volt - a Jobbik kezdettől fogva ezt képviselte -, hogy a parlament, országgyűlési képviselők döntsének arról, hogy mely szervezet minősül egyháznak és mely nem. Épp emiatt - ezt a jegyzőkönyv kedvéért is mondom - az ilyen szavazásoktól következetesen távol tartottuk magunkat, tehát nemes egyszerűséggel nem szavaztunk, nem vettünk részt a szavazásban.

Ami a börtönkörülményeket, a büntetés-végrehajtás körülményeit illeti, az legalábbis egy komoly, feszítő ellentétet hoz létre, már ami az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítéleteiben megnyilvánul, és ami egyébként a magyar közgondolkodással kapcsolatos. Szerintem homlokegyenest eltér a társadalom nagy többségének véleménye és megítélése az európai állásponttól, ugyanis ha a bíróság, mondjuk, olyan összefüggésekben vizsgálta volna a büntetés-végrehajtási körülményeket meg a börtönök túltelítettségét - ami kétségtelen tény, tehát ezzel nem kívánok vitatkozni -, hogy a magyar állam mennyi pénzt fordít, mondjuk, gyermekekre, idősekre, betegekre, hogy csak három nagy célcsoportot mondjak, és ehhez képest mennyit

azokra, akik minket rabolnak, gyilkolnak, fosztogatnak és folyamatosan a sérelmünkre követnek el bűncselekményeket, akkor valószínű, hogy más megvilágításba kerülne mindez.

Másrészt szeretném hangsúlyozni, hogy a Jobbik az önfenntartó és elrettentő börtönviszonyok kialakításában érdekelt. E tekintetben azért érdemes lenne megvizsgálnia a bíróságnak, mondjuk, a tiszalöki büntetés-végrehajtási intézetet, és megkérdezném, mindenfajta demagógiától mentesen, bár óhatatlanul ezek a vádak fognak érni, hogy hány magyar család tudja magának megengedni azt, hogy mondjuk, a saját házában padlófűtést alakítson ki, mert ugye, Tiszalök egyes blokkjaiban padlófűtéssel üzemel az intézmény. Nagyon takarékos, rendkívül korszerű, ez kétségtelen, a rezsicsökkentés itt már tényleg csúcsra jár, na de azért mégiscsak, tisztelt hölgyek és urak, gondoljunk ebbe bele, hogy az, aki dolgozik, az, akinek a sérelmére elkövetik a bűncselekményeket, kénytelenek fizetni az adóforintjaikból az ő padlófűtésüket!

Amiben viszont egyetértek Bárándy képviselő úrral, és valóban rengeteg a probléma, az pedig az előzetes letartóztatások elrendelésének gyakorlatával függ össze. Ugyanis akár a jogerős szabadságvesztés büntetést kiszabó ítéletek, de még inkább az előzetes letartóztatások elrendelése kapcsán, már többször elmondtam itt a bizottság előtt, rendkívüli módon partikuláris a jogalkalmazás, elképesztő eltérés van a bírói gyakorlatban. Nem tudom az okát annak, hogy ezt huszonöt év alatt miért nem sikerült ha nem is teljesen feloldani, legalább közelíteni vagy sokkal egységesebbé tenni. Tehát lehet, hogy az elmélet síkján ezt már sikerült megoldani, de a gyakorlatban biztos, hogy nem. Hogy konkrét példát mondjak, mondjuk, egy öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető bűncselekmény esetén, nem élet elleni, nem erőszakos cselekményről van szó, hozzáteszem, mondjuk, Kelet-Magyarországon akár több hónapra is előzetesbe lehet, konkrét, megfogható bizonyítékok nélkül helyezni a gyanúsítottat; lehet, hogy ezért Budapesten vagy Nyugat-Magyarországon még lakhelyelhagyási tilalmat sem rendelnek el. Mellesleg a házi őrizet intézménye sok esetben kiválthatná egyébként - nyilván az adott ügy összes körülményére való tekintettel, különösen az elkövető személyére való tekintettel - az előzetest, jelentősen tehermentesíthetné a valóban túlterhelt magyar büntetés-végrehajtási intézeteket. Javítsanak ki, ha tévedek: úgy tudom, ez jelen pillanatban csak a terhelt hozzájárulásával történhet, tehát a technikai berendezés, a jelző berendezés elhelyezése elkövetői hozzájárulással működik csak. Egész egyszerűen kötelezővé kellene tenni adott esetekben, mindenki jobban járna; jobban járnának a bíróságok, az ügyészségek, a börtönök és egyébként az elkövetők is. Ha netalántán az elkövető beleegyezése nélkül is fölhelyezhető - e tárgyban nem vagyok naprakész, ezt bevallom - ez a fajta berendezés, akkor ennek nagyon örülök; ha nem, akkor pedig meg kell teremteni a feltételeit. De valóban, akár a Kúria, a minisztérium és minden más illetékes, akár mondjuk, országgyűlési képviselők közös munkálkodásával az előzetes letartóztatás elrendelését - és nem abból az aspektusból, amit Bárándy képviselő úr mondott, tehát nem is politikai érintettségű ügyeket hozok ide, szándékosan kihagyom ebből most a politikát, kifejezetten köztörvényes ügyekről beszélek; bár az is érdekes, amit ő mondott, az kétségtelen -, ezt a kérdést rendezni kellene, mert sok esetben, úgy mondom, egy jól meghatározott esetkörben nem feltétlenül indokolt, főleg, hogyha nem élet elleni, nem erőszakos bűncselekményekről van szó, főleg, ha nem visszaesőkről van szó. Tehát azért van egy olyan jól meghatározható kör; lehet, hogy az összes elrendeléshez képest nyilván ez a kevesebb vagy ez van kisebbségben, de azért egy komoly mennyiségű ügy az, ahol előzetes nélkül is elérhető a kívánt joghatás. Úgyhogy ennek a megfontolását kérném a továbbiakban is az Igazságügyi Minisztériumtól. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Először is az államtitkár úréktól elnézést kérek, de át fogom adni az ülés vezetését Papcsák alelnök úrnak, mert rendkívüli házbizottsági ülést hívtak össze, amire kénytelen vagyok elmenni. Köszönöm szépen.

Átadom az ülésvezetés jogát.

(Az ülés vezetését dr. Papcsák Ferenc (Fidesz), a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az ülés vezetését átvettem, és megadom a szót Bárándy képviselő úrnak, egy mondatra, parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Egy rövid kiegészítésre, alelnök úr, köszönöm szépen; tényleg rövid lesz.

Annyit szeretnék még javasolni, tisztelt államtitkár úr, hiszen ön is jelen volt ezeken az eseményeken, hogy annak idején az előzetes letartóztatásokkal kapcsolatban volt egy ellenőrző albizottsági ülésorozat - ennek megvan az anyaga, nagyon szívesen átküldöm egyben államtitkár úrnak e-mailben; ez egy elég bőséges anyag -, ahol a szakma képviselői is kifejtették az álláspontjukat. Én azt gondolom, számos problémára adhatna választ az, ami ott megfogalmazódott. Akkor a kormányzat, általam kevéssé érthető módon, de elzárkózott attól, hogy ezeket a javaslatokat figyelembe vegye vagy a jogszabályba beépítse. Azt gondolom, ez még mindig nem lenne késő. *(Dr. Rubovszky György távozik a teremből.)*

Valóban, ahogy egyébként Apáti képviselő úr mondta - és most már én is elszakadok, mert teljesen más téma a politikai érintettségű ügyek, mint általában az előzetes letartóztatások problémaköre -, például Békés megyében volt olyan év, amikor az ügyészi indítványok nem kevesebb mint száz százalékanak adtak helyt az előzetes elrendelésével kapcsolatban; tehát nem volt olyan, négyszáz-valahány ügy volt, egyetlen olyan ügy nem volt, ahol a bíróság ne rendelte volna el az előzetes letartóztatást. Magyarán szólva, a jelenlegi, adott törvényi feltételek mellett, a jelenlegi bírói gyakorlat mellett gyakorlatilag a bíróságok érdemi felülvizsgálatát nem végzik el az ügyészi indítványoknak. Mindenhol az országban 90 százalék fölött van jócskán az elrendelések aránya, de mondom, volt, ahol effektíve 100 százalék volt. Tehát én azt gondolom, ez egy olyan probléma, ami megint csak folyamatosan oda fog minket vinni Strasbourgba, és folyamatosan problémát fog jelenteni a magyar államnak az előzetes letartóztatásokkal kapcsolatban.

Még egyszer mondom tehát, újra ígérem államtitkár úrnak, hogy elküldöm a teljes dokumentációját ennek az ülésorozatnak és az ahhoz kapcsolódó bizottsági üléseknek és szakértői anyagoknak. De vegyék figyelembe, és főleg most az új büntetőeljárás törvénynek a tervezése kapcsán gondolják azt át, hogy ezeket esetleg be lehetne építeni a Be.-be és az ahhoz kapcsolódó törvényekbe. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Van-e további jelentkező? *(Apáti István: Csak egy kérdés.)* Egy kérdés? Más jelentkező nincs? *(Nincs ilyen jelzés.)* Akkor a kérdése után lezárom a vitát.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár úrhoz intéznék egy kérdést, hogy miért gondolja vagy miért feltételezi azt, hogy csökkenni fog az eljárások száma, holott ezen, akár kvázi precedensértékűnek is tekinthető ítéletek ismeretében, én úgy gondolom, pontosan meg fog jönni az elítéltek kedve ahhoz, vagy akár ügyvédi irodák speciális üzletággá vagy iparággá tehetik ezt; elég nagy számú

ügyfelet lehet ebben a körben felhajtani. Tehát miért gondolja, hogy csökkenni fog, holott szerintem épp amellettszólnak érvek, sajnos, hogy ez nagyon meredeken növekvő tendenciát fog mutatni? Illetőleg fel tudják-e becsülni egyáltalán azt, hogy ennek hány milliárdos fizetési kötelezettsége lehet, és hol van erre fedezet egyébként a költségvetésben?

ELNÖK: Köszönjük szépen. Válaszadásra államtitkár úrnak megadom a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Elnök úr, engedje meg, hogy megosszuk a válaszadás lehetőségét.

ELNÖK: Rendben. Parancsoljon, államtitkár úr!

Válaszok, reflexiók

DR. BERKE BARNA államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A képviselő urak részéről tett felszólalásra nagyon röviden szeretnék reagálni.

Én magam a strasbourgi ügyek, a strasbourgi beadványok és a bírósági ítéletek indokolása fényében, ezek mentén látom és igyekszem értelmezni azokat a hazai jogi, jogrendszerbeli, jogalkalmazásbeli problémákat, amelyeket ezek az ügyek jelentenek.

Az első nagy csoport, amely említésre került, a fogva tartás körülményeire vonatkozott. Itt alapvetően tudvalevőleg a börtönviszonyoknak a négyzetméter/fő paraméter szerinti hiányosságáról van szó. Ennek kapcsán azt látjuk, hogy a strasbourgi gyakorlat teljesen mechanikus: teljesen mechanikusan megítéli a kártérítéseket azokban az ügyekben, ahol ez a kritérium nem teljesül. De erre egy zsigeri közelítésben mondhatjuk azt, hogy ez mérőszalag és pénzeszsák kérdése. Második közelítésben viszont, azt hiszem, nem vagy nem csak így kell nézni, hanem a büntetőpolitika és a büntetési politika és a büntetés-végrehajtási politika tud ezen alakítani. Legutóbbi példaként ennek a reintegrációs őrizetet vethetjük föl, aminek valószínűleg előnyös következménye lesz ezekre az ügyekre, ezen ügyek számára.

Sajnos teljesen igaza van a képviselő úrnak, amikor azt mondja, hogy gyakorlatilag egy ügyvédi iparág tud erre ráépülni. Ez így van, és az a körülbelül 450, még döntésre váró ügy, ami már beérkezett Strasbourgba, azok ez lesznek döntve, hogy így fogalmazzak. A kormány részéről mi végiggondoltuk ennek a bizonyos pilot judgmentnek az értelmét néhány hónappal ezelőtt, amikor ez felmerült a strasbourgi bírósággal való konzultációban. És természetesen elfogadjuk, mert a tények alapján, racionálisan hozzáállva ezt kell tennünk, elfogadtuk ennek a pilot ítéletnek a megszületését, aminek, ugye, az lenne a lényege, hogy visszatérő, sokszoros, vagy ha úgy tetszik, szisztematikus probléma maga a börtönméret, az egy főre jutó terület problémája, nem tartottuk azt célszerűnek, hogy 450 ügy darabonként landoljon, elítélésre kerüljön; nekünk ez volt a megfontolásunk. Azt mondtuk, hogy legyen egy ilyen pilot ítélet, amelyet természetesen végrehajtottunk, mint ahogy a többit is, és ennek keretében év végéig kell egy programozást, egy munkatervet összerakni. Ezzel együtt a strasbourgi bíróság a maga helyzetét sem meg a mienket sem könnyítette meg akkor, amikor meghozván ezt az úgynevezett pilot ítéletet, azt is odamondta ebben az ítéletben, hogy az egyedi ügyeket szintén el fogja bírálni, továbbra is, egyenként. Tehát ez így a dolgok ügymenetelésében nem biztos, hogy praktikus lesz, de állunk elébe.

A fogva tartás körülményei kapcsán még azt kell látnunk, hogy ha elemezzük az egyes ügyeket, akkor látjuk, hogy a börtönterület-probléma sokszor vegyül bánásmódproblémával, és ezek egy ügybe csomagolódnak. Tehát itt ezeket, hogy úgy

mondjam, szét kell szálazni, és a kérdéseket meg a következményeket oda kell rendelni, hogy mi alapterület-probléma, meg mi bánásmódprobléma.

A másik büntetőjogi vonatkozású kérdés, ami többször fölmerült, az előzetes fogva tartás elrendelésének indokoltsága. Olyannyira igaz, így az ügyeken átnézve ezt a problémát, amit a képviselő urak mondanak, hogy ez egy régóta és visszatérően fennálló probléma. Például hadd hivatkozzam arra, hogy a mostani kétéves beszámolási időszakban, 2013-14-ben hozott ítéletek történeti tényállásai, tehát amikor a problémássá lett előzetes letartóztatás bekövetkezett, tehát a döntésnek alapul szolgáló történeti tényállások ebben a két évben végigmenve, 2006, 2007, 2008, 2009 - és számos ügy van, tehát ha szabad így fogalmaznom, nem az állítólag vagy bizonyos vélemények szerint politikailag motivált ügyek jelentik itt a jogalkalmazási problémát, hanem a jogalkalmazás átfogó átértékelését kell megtennünk az ítéletek apropóján, hozzátevé, hogy ezek bírói döntések, és ennek megfelelően lehet gondolkozni azon, hogy hogyan történjék a jogalkalmazás orientálása. A strasbourgi ítéleteket, ügyeket tekintve általánosságban is azt tudom mondani, én személyesen úgy gondolom, illetve az Igazságügyi Minisztérium vezetése nevében is mondhatom, erről gondolkozunk visszatérően, hogy igazából a strasbourgi ügyek jogrendszeri diszfunkciók kinyúlásai vagy nyúlványai, amelyeket részben az okoz, hogy itthon jogorvoslati eljárás, fórum, szisztéma, ami megfelelő, az nincs. Tehát bizonyos ügyekben érdemes ezen is gondolkozni, így például a fogvatartási ügyekben is: tereljük itthonra, valósítsuk meg itthon, a probléma közelében a normális jogorvoslati rendet, ezzel is elébe menve az ügyek szaporodásának.

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Kiegészítésre megadom a szót Répássy államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Több dologhoz szeretnék kiegészítést tenni.

Az egyik, hogy a börtönviszonyokkal kapcsolatos strasbourgi ítéletekből milyen következtetés vonható le. Szeretném leszögezni, hogy a kormány büntetőpolitikája nem változik. Tehát nem hiszem, hogy nekünk, a kormánytöbbségnek arra lenne felhatalmazása a választóktól, hogy enyhítsünk a büntetőjog szigorán. Ragaszkodunk a szigorú büntetőpolitikához, és valóban, ennek a büntetés-végrehajtási feltételeit meg kell teremteni. Úgyhogy ennek érdekében a Belügyminisztérium egy körülbelül 4 ezer férőhelyes börtönlétszám-bővítési programba kezdett, és már önök is találkoztak azzal, hogy önkormányzatok pályázhatnak; amelyek elfogadják, hogy a területükön börtönök létesüljenek, ott a Belügyminisztérium új börtönöket létesíti, vagy korábbi börtönöket felújít, átalakít, hogy így mondjam. Nem tudom, ez kinek megnyugtatás, kinek nem; én a kormánypárti képviselőket szeretném megnyugtatni, hogy nem változik a büntetőjog szigora; egyrészt.

Másrészt az előzetes letartóztatással kapcsolatban Bárándy képviselő úr felhozott itt olyan ügyeket - nem az az érdekes szerintem, hogy kik voltak itt a gyanúsítottak, hanem az az érdekes, hogy ezek bírói döntés alapján megállapított vagy meghatározott előzetes letartóztatások voltak. Tehát lehet azt mondani, hogy... *(Dr. Bárándy Gergely: Ügyészi indítványra.)* Hát, hogy most ügyészi indítványra vagy sem - én már láttam olyan előzetes letartóztatásról szóló ügyészi indítványt, amelyet elutasított a bíróság... *(Dr. Bárándy Gergely: Fehér holló.)*, tehát a bíróság. Nem véletlen, hogy a bíróság dönt ezekben a kérdésekben. A bíróság döntéseit lehet politikailag kritizálni, csak nem érdemes, szerintem nem érdemes politikailag kritizálni. Az, hogy indokolt volt-e az előzetes letartóztatás ezekben az ügyekben,

ráadásul nem is egyszer vizsgálta meg a bíróság, hanem többször is, mert általában, ugye, a meghosszabbításnál is megvizsgálta. *(Apáti István: Automatizmus.)*

A strasbourgi bíróság döntéseit természetesen tudomásul vesszük. A bíróságokat mindig tájékoztatjuk a strasbourgi döntésekről, tehát ők tudják azt a konkrét ügyekben, hogy milyen döntésben marasztalta el Strasbourg Magyarországot. Azzal maximálisan egyetértünk, hogy az előzetes letartóztatás gyakorlatán lehet változtatni, de szögezzük le, hogy ez egy bírói hatáskör, és nem fogunk tudni sosem olyan törvényt alkotni, sőt nem javaslok, hogy olyan törvényt alkotnánk, amely az előzetes letartóztatásban a bírói mérlegelést bármilyen szempontból, akár negatív, akár pozitív szempontból korlátozná, hiszen tudjuk jól, hogy az egyes bűncselekmények súlyától is eltérhet az, hogy mely ügyben döntenek előzetes letartóztatás mellett. Tehát nem feltétlenül az ügyeknek a súlya határozza meg, és különösen nem feltétlenül az elkövetők kiléte határozza meg az előzetes letartóztatást. Úgyhogy itt azért az ellenzék részéről nagyobb toleranciát javaslok, amikor bírálják a bíróság döntéseit; egyrészt. *(Dr. Bárándy Gergely: Teljesen félreértette!)* Nem értettem félre szerintem, csak rámutattam arra, képviselő úr, hogy a bíróság... *(Dr. Bárándy Gergely: Dehogynem! Csak nem arra válaszol!)* Nem, a bíróság döntéseit bírálja, amikor az adott politikusokkal szemben elrendelt előzetes letartóztatások miatt a strasbourgi bíróság elmarasztalta Magyarországot.

Másrészt a vörös csillag ügyében pedig teljesen téved a képviselő úr. Ez egy 2008-as ügy, tehát még a régi szabályozás alapján indítottak Magyarország ellen keresetet. De mindannyian tudjuk, mert közösen vitatkoztunk róla, hogy 2013-ban a 2013. évi XLVIII. törvénnyel módosítottuk az önkényuralmi jelképek használatának büntetőjogi szabályozását, és az új Btk. már új szabályt tartalmaz, amely a mi megítélésünk szerint, az akkori igazságügyi tárca megítélése szerint megfelel a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság kritériumainak. Az új Btk. alapján még nem indítottak Strasbourgban keresetet; úgyhogy erre felhívom a figyelmet, hogy a korábbi Btk., ha egyébként most nagyon ki akarom sarkítani, az önök kormányzása idején elfogadott Btk.-szöveg alapján indítottak Strasbourgban Magyarország ellen keresetet.

A várható ítéletek vagy kártérítések nagyságrendjének a csökkenését én a bírósági ügyek elhúzódására mondtam. Tehát az a prognózisunk, hogy a bírósági eljárások elhúzódása iránti ügyekben fog csökkenni a megítélt kártérítés vagy az ügyek száma; nem feltétlenül a börtönviszonyok miatt benyújtott keresetekre gondoltam.

Azokkal a megjegyzésekkel kapcsolatban, képviselő úr, hogy a véleménynyilvánítás szabadságát hogyan sértette meg Magyarország, felhívnám a figyelmét, hogy egy friss ügyben egy 2004-es véleménynyilvánítási szabadság sérelem miatt egyébként egy, a közszolgálati tévéből 2004-ben elbocsátott szerkesztőnek a véleménynyilvánítási szabadságát sértette meg az akkori, mondjuk úgy, ahogy önök szeretik használni: az akkori hatalom megsértette a véleménynyilvánítási szabadságát egy közszolgálati újságírónak. *(Varga József: Felháborító! - Derűltség.)* Tehát a véleménynyilvánítás szabadságában nem érdemes egymást vádolnunk, mert mind a két kormányzás idején előfordult ilyen. Természetesen itt is a strasbourgi eljárást végig fogjuk vinni.

A nagykamara előtt a Baka-ügyben a kormánynak az az álláspontja, hogy nem ért egyet az elsőfokú ítélettel, vagyis az első ítélettel nem értünk egyet a véleménynyilvánítás szabadsága megsértése ügyében. Szerintünk nem bizonyított az, és nem tudta a felperes bizonyítani, hogy a véleménye miatt, a bírósági törvénnyel kapcsolatos kritikája miatt került volna sor bírósági szervezeti átalakításokra.

Nos, ennyiben kívántam kiegészíteni az államtitkár úr által elmondottakat.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Dönteni fogunk, két döntést kell hoznunk.

Szavazás a tájékoztatók elfogadásáról

Az első az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek végrehajtásáról és a kormányképviselő tevékenységéről szóló 2013. évi tájékoztató. Ki támogatja a tájékoztató elfogadását? Aki igen, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Ez 7 igen. Ki nem fogadja el? *(Szavazás.)* 3 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 2 tartózkodás mellett a bizottság elfogadta a tájékoztatót.

Most az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek végrehajtásáról és a kormányképviselő tevékenységéről szóló 2014. évi tájékoztató elfogadásáról szavazunk. Ki támogatja a tájékoztató elfogadását? Aki igen, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Ez 7 igen. Ki nem fogadja el? *(Szavazás.)* 3 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 2 tartózkodás mellett a bizottság elfogadta ezt a tájékoztatót is.

Nagyon szépen köszönjük államtitkár uraknak és munkatársaiknak a megjelenést. A napirendi pontot lezárom.

„Egyebek” napirendi pontban nincs más előadnivalónk, csak annyi, hogy holnap reggel 8 óra 30 percre szeretettel várjuk a képviselőtársakat bizottsági ülésre. Egy részletes vita lesz, ötperces bizottsági ülés várható.

Az ülés berekesztése

Az ülést berekesztem. Köszönöm szépen. A viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 40 perc)

Dr. Papcsák Ferenc
a bizottság alelnöke

Dr. Rubovszky György
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea